

D. Fyns kommunale Telefonselskab.

Den Koncession, der under 20. Juni 1899 meddeltes Aktieselskabet Fyns Telefonselskab, og som kort derefter overførtes til Fyns kommunale Telefonselskab, omfattede kun Fyn og Thurø; paa Ærø og Langeland bestod selvstændige Telefonselskaber, der allerede forinden havde faaet Koncessioner, jfr. nærmere ovenfor i Afsnit I, og paa Taasinge og de Syd for Fyn liggende Smaaøer var Staten Indehaver af de lokale Telefonanlæg og drev selv disse.

Saaledes laa Forholdene altsaa, da Kommissionen blev nedsat, men saa snart man kom i Forbindelse med Fyns kommunale Telefonselskab, fremsatte dettes Direktør Ønske om, at en eventuel ny Koncession maatte komme til at omfatte hele Fyns Stift. For at komme til Klarhed over dette Ønskes Berettigelse afholdt Kommissionen et Møde, hvor foruden Telegrafdirektøren og Repræsentanter for de tre Telefonselskaber tillige Repræsentanter for de interesserede Amts- og Byraad var til Stede. Her viste det sig, at særlig Svendborg Amt ganske sluttede sig til Tanken, men at den naturlige Vej til Sagens Løsning i øvrigt vilde være, at Fyns kommunale Telefonselskab ved en Overenskomst søgte at erhverve Anlægene paa Langeland og Ærø. Dette er da ogsaa senere sket. I den som Bilag 24*) aftrykte Skrivelse af 5. April 1918 indberettede Direktionen, at der var opnaaet Overenskomst med Langelands Telefonselskab, og denne Overenskomst godkendtes derefter i Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder af 15. Juni s. A. (Bilag 25**) paa visse Vilkaar, hvorhos Langelands Telefonselskabs Koncession, der udløb den 7. Januar 1919, samtidig fik forlænget Gyldighed til den 20. Juni s. A. For Ærø's Vedkommende modtog man en tilsvarende Indberetning i den som Bilag 26***) aftrykte Skrivelse fra Direktionen af 7. September 1918; Ministeriets Godkendelse m. m. er givet i Skrivelse af 27. s. M. (Bilag 27)†).

Herefter stod kun Spørgsmaalet om Taasinge og Smaaøerne tilbage. For disse Øers Vedkommende gjorde Telegrafdirektøren gældende, at de derværende Telefoner baade med Hensyn til Anlæg, Drift og Takstvilkaar var saa tilfredsstillende betjente af Statstelefonvæsenet, at det ikke kunde antages, at den derværende Befolkning vilde opnaaa nogen Fordel ved deres Overgang til det kommunale Selskab. Telegrafdirektøren henviste i saa Henseende til forskellige Erklæringer, hvori Øens Sogneraad udtalte deres Tilfredshed. Imidlertid erkendte han, at Spørgsmaalet ikke er af nogen afgørende Betydning for Statstelefonen, og erklærede sig paa Kommissionens Anmodning beredt til at forhandle med Direktionen for det kommunale Selskab om de Vilkaar, paa hvilke en eventuel Forpagtning fra Staten til Selskabet vilde kunne ordnes, hvorved det selvfølgelig i første Række vilde være at iagttage, at Forpagtningen ikke kom til at omfatte de Ledninger, som benyttes til den gennemgaaende, af Staten besørgede Trafik og i det hele ikke maatte være til Ulempe for Besørgelsen af denne Trafik. Resultatet af de derefter mellem Telegrafdirektøren og Selskabets Direktion førte Forhandlinger foreligger i den som Bilag 28 aftrykte Skrivelse fra Telegrafdirektøren af 21. Juni 1918 med tilhørende Udkast til Overenskomst, hvis Hovedbestemmelse gaar ud paa, at Forpagtningsafgiften til Staten fastsættes til 5 pCt.

*) Er ikke medtaget her.

**) Findes i Lovtidende A. 1918.

***) Er ikke medtaget her.

†) Findes i Lovtidende A. 1918.